

sv. Karlo Boromejski, biskup

ČITANJA: od dana: Rim 11,1-2a.11-12.25-29; Ps 94,12-13a.14-15.17-18; Lk 14,1.7-11

NAVJEŠTAJ SVETOG EVANĐELJA (Lk 14, 1.7-11)

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

Jedne subote Isus dođe u kuću nekoga prvaka farizejskog na objed. Promatrajući kako uzvanici biraju prva mjesta, kaza im prispodobu: »Kada te tko pozove na svadbu, ne sjedaj na prvo mjesto da ne bi možda bio pozvan koji časniji od tebe, te ne dođe onaj koji je pozvao tebe i njega i ne rekne ti: 'Ustupi mjesto ovome.' Tada ćeš, postišen, morati zauzeti posljednje mjesto. Nego kad budeš pozvan, idi i sjedni na posljednje mjesto pa, kada dođe onaj koji te pozvao da ti rekne: 'Prijatelju, pomakni se naviše!' Bit će ti to tada na čast pred svim sustolnicima, jer — svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen, a koji se ponizuje, bit će uzvišen.«
Riječ Gospodnja.

PRIGODNA PROPOVIJED

Svećenik – ponizni službenik Božjih dobara

Vjerni su se židovi subotom okupljali u podne na bogoslužje u sinagogama, a nakon toga su odlazili na ručak koji su spremili dan ranije, jer je subotom bilo zabranjeno kuhanje.

Isus je vjerojatno naučavao u sinagogi, a nakon bogoslužja odazvao se je na poziv na objed kod nekog uglednog i bogatog farizeja

Tako nam Isus pokazuje svoju narav. On ne izbjegava ljude, ne prilazi samo siromašnim i zapuštenima, već prilazi i „kremlj“ tadašnjeg društva.

Isus nam tako pokazuje lice Boga Oca koji sa svima želi razgovarati, koji nikoga ne odbacuje, a osobito ne odbacuje grešnika, već mu prilazi da ga iz njegovih grijeha podigne na novi milosni život.

Isus je volio promatrati ljude kako se ponašaju, što govore i čine, i zato koristi svakodnevne događaje da bi poučio narod, jer naše svagdašnje djelovanje je odraz stanja našega srca koje ima svoj odjek i u vječnosti.

Gledajući kako uzvanici biraju mjesta kod stola, Isus koristi taj događaj za svoju pouku. Biranje mjesta za stolom u Isusovo doba obavljalo se je prema nečijoj službi ili imovinskom stanju. Ništa novo, zar ne? Tako ne čini i danas na našim ručkovima i slavljinama. Najčasnija osoba ili gost ide na prvo ili najčasnije mjesto.

Pitanje koje zasigurno muči svakog domaćina koji sprema neko slavlje je: Gdje će tko sjesti?

Jer svatko ima svoju listu „velikih, časnih i važnih“ osoba svoga života, ali ta se lista ne poklapa uvijek sa listom mjesta na koju su pojedinci sebe stavili.

Čast koju nam drugi ljudi daju i čast koju mi sebi sami dajeme, nikada nisu identične, pa eto izvora problema i zamjerki.

Čast koju sami sebi dajemo uvijek je prenapuhana i nažalost uvijek raste iz korijena koji se zove oholost.

Upravo je oholost bila glavni voditelj zauzimanja položaja kod stola u današnjem evanđelju.

Koliko je ona pogubna za vjernika jasno nam govori Isus koji je, kad god može, napada i osuđuje. On ohola čovjeka uspoređuje sa uzvanikom koji bira prva mjesta i ne vodi računa o drugim ljudima koji su možda časniji od njega.

Ova slika je tako životna i slikovita kojom se opisuje oholi čovjek. Ohol je, dakle, onaj čovjek koji neprestano stavlja sebe u sredinu, u centar pažnje i stalno se nameće drugima.

Svaki oholi čovjek je mrski Bogu, jer ne dopušta Bogu da dođe do riječi u njegovom životu. On za Boga nema vremena, za njega nema mjesta u njegovu životu. Zato se čovjek u blizini takvih osoba uvijek osjeća nesigurno, nervozno, razdražljivo i često poniženo.

Nasuprot tome, shvaćamo što bi bila poniznost. Isus kaže da se ponizna osoba stavlja na posljednje mjesto, jer njemu nije važna čast od ljudi. On nije ovisnik o hvalama dugih. On je smiren i ukorijenjen u Bogu i na svakom mjestu u životu on je prvi, zadovoljan i miran. Ponizna osoba u svemu surađuje s Bogom i daje mu prvenstvo u svojem životu.

Poniznom čovjeku je sva briga u tome kako zadobiti čast i milost u Božjim očima, kako bi Bog mogao djelovati po njemu.

Sa Bogom u sebi, ponizan čovjek je siguran u sebe, u svoj put i svoje djelovanje. Takvi ne trebaju stalne potrebe za dokazivanjem, jer su iznutra ispunjeni, bogati i zadovoljni. Zato se u njihovoj prisutnosti osjećamo ugodno, slobodno, prihvaćeno, radosno i ispunjeno, jer nas ne opterećuju svojim pričama o uspjesima, problemima, pothvatima, nego nam daju da možemo izreći sebe, da osjetimo da smo im važni i da se od njih možemo poučiti i sami biti bolji.

Draga braćo i sestre u Kristu.

Svi smo pozvani na život takve poniznosti. Sva naša djela trebaju proizlaziti iz poniznog služenja drugima. Poniznost ne znači biti ponižen. Biti ponizan ne znači biti rob, već ona znači da na sebe trebamo preuzeti Kristov stav i način djelovanja.

Na takav život, posebno su pozvani svećenici, redovnici i redovnice. Pozvani su, ne da grade kult svoje osobe, već da sve što rade, rade samo na slavu Božju i spas duša. Oni su pozvani u svojim životima utjeloviti Isusa, koji je sišao među ljude da bude blizak i velikima i moćnima, kao i malenima i siromašnima. Kao što se je Isus utjelovio da svima objavi Božju ljubav i milosrđe, tako su i osobe u svetim duhovnim zvanjima tu da svima utjelove samoga Isusa. Taj put je zahtjevan, jer ovaj svijet želi da služimo sami sebi, i puno je zamki po kojima zlo želi učiniti svećenike, redovnike i redovnice oholim osobama. Želi to učiniti zbog njihove uzvišene službe da budu djelatnici neprocjenjivih Božjih dobara, koje je Bog namijenio svome narodu. Zato danas molimo Gospodina da svim osobama u svetim duhovnim zvanjima, neprestano obnavlja duh poniznog služenja, da ispuni skromnošću njihova srca kojima će u interesu biti jedino rad za vječno dobro svakog čovjeka. Molimo da svi zajedno, budemo oni koji ćemo se u poniznom služenju približiti svakom čovjeku u njegovim potrebama, kako bi bili odraz Boga u ovome svijetu i dionice njegove slave u vječnom životu. Amen

MOLITVA VJERNIKA

Bogu koji nas poziva da život provodimo u poniznom služenju prema svakom čovjeku, osobito onome u potrebi, uputimo svoje molitve.

1. Za Crkvu, da u svojem djelovanju bude bliska svakom čovjeku u njegovim potrebama. Molimo te
2. Za papu Franju i sve biskupe svijeta, da svoju pastirsku službu vrše odgovorno i dostojanstveno. Molimo te
3. Za svećenike, redovnike, đakone i redovnice, da u svojem djelovanju uvijek nasljeđuju poniznog Isusa. Molimo te
4. Za nova duhovna zvanja, da potakneš i ohrabriš Gospodine, srca mladića i djevojaka da krenu za tobom nasljeđujući te kao svećenici, redovnici i redovnice. Molimo te
5. Za naše ministrante, da u svojem služenju budu radosna i vesela srca kojima budno osluškuju poticaje Božjega Duha. Molim te
6. Za kršćanske obitelji, da njihovo zajedništvo bude odraz zajedništva ljubavi Oca, Sina i Duha Svetoga. Molimo te
7. Za naše pokojne, da u Nebu uživaju blaženstvo kao nagradu za život proveden u činjenju dobra. Molimo te

Gospodine Bože, molimo te da naši životi budu odraz života tvoga Sina, koji nije došao da bude služen, već da služi drugima. Podaj Duha poniznosti svojim službenicima i usliši naše molitve, po Kristu Gospodinu našem. Amen

MOLITVA ZA SVETA DUHOVNA ZVANJA

Gospodine Isuse, rekao si: "Žetve je mnogo, a radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju."

Čuj molitve svoga naroda. Zazivamo te da u svećeništvo pozoveš velikodušne mladiće koji neće željeti ništa drugo osim služiti tebi.

Kada ih pozoveš, molimo te, podrži sve one koje razdiru sumnje, utješi malodušne i okrijepi slabe koji započinju dugotrajnu i zahtjevnu priprema za svećeničko zvanje.

Gospodine, molimo te pozovi svete duše u redovništvo da te nasljeđuju po zavjetima siromaštva, poslušnosti i čistoće po kojima će ovdje na zemlji biti svjedoci onog budućeg svijeta kojega si pripravio vjernima svojim.

Marijo, Majko svetih duhovnih zvanja, i uzore vjernog, poniznog, skrušenog i radosnog prihvaćanja Božje volje, pomози svim osobama pozvanim u sveta duhovna zvanja da otvore svoje uši i srca vodstvu Duha Svetoga. Amen.

Na te nakane molimo: Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu

(mogu se izmoliti i neke druge molitve, prigodne litanije ili zapjevati koja prigodna pjesma)